

„strungă mai mică (cf. un derivat analog; *zástajka* la huțului transcarpatici /25, 131/).

Șpatáf (III: *șpatár*, pl. *șpataři*) s.m. 1° „părți din peretele colibeii de care se reazimă ciobanii cînd mulg oile”; 2° „strungile prin care ies oile la mulș” (II, III, V). Din rom. *șpatár* (pl. *șpătări*) „id.” (17, 13, 14; 48, I, h. 261/365: *șpătar*; 4, 63; 95, 37, 46). Alte atestări în /30, IV, 509; 25, 127 — la huțului transcarpatici; 82, 177: *șpatar*, *șpater*/. La Vrabie /94/ — neînregistrat.

Týrla (foarte rar: *týrlo*) s.f. „loc și adăpost pentru iernarea vitelor sus la munte”¹. Din rom. *tírlă* /cu alt sens și fără localizare în 94, 167—7; cf. 34 37; altfel în 49, 51/. Pentru rom. cf. (95, 24 — în cîmpia Dunării, 36: *tírla mocănească* în Ardeal, 40 — Moldova, 99 ș.a.; 73, II, 245).

Xalaș s.m. „un fel de acoperiș sprijinit direct pe pămînt, servind de adăpost; colibă de acest fel (în cîmp); *ș. ext.*, adăpost”. Forma citată trebuie să fie o contaminație pe teren huțul (cu *xáta* „casă”), alte graiuri avînd var. *saláš* < rom. *sálaș* /19, 547; 89, 148; în 96, 229: huț. *saláš* „familie; locuință, adăpost” < turc. /².

§ 4. Vase și unelte

Bájur s.m. „sfoară cu care se leagă traista, desagii”. Din rom. *báier* „id.” (73, II, 233) /94, 129—130: aici alt sens și alt accent; 88, 9/.

Bárda s.f. 1° „inv., baltag ciobănesc”; 2° „secure de tîmplar”. Cf. /30, I, 29/: *barda*- la huțuli. Din rom. *bárdă* /8, 170: *barda*, *bartka* „baltag”; 88 10; 96, 136/. Altfel: /67, I, 79—80, 83/.

Belčúk s.m. 1° „sîrmă introdusă în rîtul porcului ca să nu curme”; 2° „belciug”. Din rom. *belciúg* /67, II, 103/.

Berbenýca s.f. „butoiuș cu diverse destinații, în primul rînd pentru păstrarea brînzei”. Din v. rom. *berbeniță* /94, 131; 82, 10; 44, 245/. Astăzi învechit în v. M. Sinonim, mai frecvent: *bertwka*.

Bóta s.f. 1° „bită ciobănească”; 2° „toiag”. Din rom. *bótă* „id.” (71, 53: „bătu mocănesc, lancea sau *bota*, cum i se mai spune”) /94, 133; 82, 177/.

Botelêw s.m. (var.: *batelew*) „mîtcă”. Din rom. *bătălău* „id.” (17 19; 4, 17) /94, 131; 38, 266: aici și alte var. huțule/.

Bysáhy s.f. plt. „desagi” — și în alte graiuri carpatice, cu sensul de „sac” /30, I, 53, 57/. Din *desági* /27 123: grupul inițial *by-*, *be-* pentru *de-* — fonetism hipercoret, sub influența lat. *bisacchium*; cf. 67, II, 115/. Altfel /14, 74/.

Budáxa s.f. (dim.: *budašýna*, *budášecka*) „vas de lemn (printre altele și pentru păstrarea laptelui, a jațului etc.)”. Din rom. *budăcă* „id.” (18, 97; 65, 7—8; 68, 201; 46, II, 75; 48, I, h. 273). În v. M. — și sensul ironic și familiar, de „femeie deosebit de voluminoasă”, al prototipului său rom. Tot ca împrumuturi trebuie socotite și: *budáška* s.f. < rom. *budășcă* (cf. 75, 81), *buděščă*, binecunoscute graiurilor rom. (4, 20; 46, II, 75; cf. 59, 298), ca și *budelew* s.m. < rom. *budulău* (4, 20; 65, 15; 17, 19; 47, I, 100). Cf. /26, 104; 32, 5/.

¹ Inf. III: ai lor spun așa, în loc de *zymářka*, după români mai mult; II: *ce- motáta z marž ýnow* „asta e mutare cu vitele”.

² Pentru sensurile și reprezentarea cuvîntului în limbile est-europene vezi și L. Kiss în *Etimologičeskiye issledovanaija po russkomu jazyku*, fasc. IV, Moscova, 1963, p. 58—62.